

Verslag van de wandeling door het landelijke Zingem (26/05/2025)

Het landelijke Zingem, door de eeuwen heen van heinde en verre bekend om zijn wannen- en nadien manden- en zetelnijverheid en nog later zijn industrie van rieten- en rotanmeubelen, was deze lentewandeling het decor. Omdat de routes grotendeels lopen doorheen de Scheldemeersen waar vroeger wilgenplantages welig tierden op uitgeputte steenbakkerijgrond, heeft de gemeente de naam "Wannenlappersroute" bedacht. Want van de wilgentwijgen of wijmentenen, in 't Zingems "wissen" genoemd, maakten de mandenvlechters vroeger "wannen", dit zijn platte korven waarmee de landbouwers het kaf van het koren scheidden. Eenvoudig door het graan op te gooien en het in de wan weer op te vangen, blies de wind het kaf weg. Met de opkomst van de mechanisatie van de landbouw, vanaf de 18de eeuw de wanmolen en later de dorsmachine alsook de pikdors, werd gelukkig deze arbeidsintensieve ambacht vervangen. Omdat we toen nog niet leefden in een wegwerpmaatschappij, herstelden de wannenlappers bij de boeren deze schudzeven terwijl de wannenmakers de manden vlochten en verkochten. Onder een opbollende stapelbewolking vertrokken 45 NEOS-stapfanaten met een hart voor de natuur voor een fikse wandeling doorheen de Scheldemeersen. We startten onze tocht aan de gotische Sint-Bavokerk met zijn slanke spitse toren die een altijd aanwezig oriëntatiepunt is. Voorbij het gemeentehuis bracht een kleine veldwegel ons naar de geklasseerde staakmolen "Meuleken 't Dal" met ervoor een klein muldershuisje. Het verkleinwoord staat er niet voor niets. Dit is de kleinste windmolen van Oost-Vlaanderen met een

eeuwenoude geschiedenis die teruggaat tot in de 12de eeuw. Hij werd in 1999 aangekocht door de provincie en staat nu te pronken in zijn volle glorie omdat hij een tiental jaren geleden is gerestaureerd en opnieuw draai- en maalvaardig is gemaakt. Een vakman bemaalt hem nog regelmatig. We zetten onze rit verder langs vruchtbare weiden waar de koeien zich te goed doen aan het malse gras tot

aan de landdijk, een verhoogde dam die de gemeente in de 19de eeuw aanlegde om haar inwoners te beschermen tegen de jaarlijkse winteroverstromingen. Het was zalig uitwaaien langs de met essen afgepaalde en verharde weg. De stoerste wandelaars gingen over de Coupure, officieel de Moerbeek die de afwatering van de huishoudens verzorgt, richting Stuyvenberg waar vroeger een herberg was gevestigd en een landbouw- en veeteeltbedrijf. De andere deelnemers liepen deze idyllische dreef verder af om via een smal paadje dan het eindpunt te bereiken. De dappere stappers volgden een veldweggetje tot ze uitkwamen in een graasgebied waar een speciaal soort runderen hen recht in de ogen keken. Middels wat gammele houten bruggetjes en hekjes kwamen ze in een subliem natuurgebied dat hun liet genieten van een prachtige flora. Ze dwarsten de gewestweg en kuierden richting "Weiput", een Vlaams natuureservaat dat een waar paradijs is voor vogels. Een kijkhut maakt het spotten van vogels gemakkelijk. Ze kruisten een waterbouwkundig kunstwerk dat momenteel dienst doet als stuw. Ze naderden het dorpsplein langs geplaveide wegels en paden. We keuvelden allen samen na bij een koffie en een boule de Berlin in dorpscafé "Sportpaleis" waar de ziel van renner Arthur Decabooter nu nog voortleeft in het interieur. Ook het natje achteraf smaakte!

Christine, verslaggever, en Lieve, clubfotograaf